

Johann Klein von

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Klein/ I. U. D. ... Ad Memoriam ... Dn. Johannis Gottlieb Mölleri SS. Theologiae Doctoris ... Omnes Academiae Cives, Qua Fas Est, Humanitate Invitat : [P.P. Sub Sigillo Rectoratus, ipsa Dominica IIX. post Trinit. M DC IIC.]

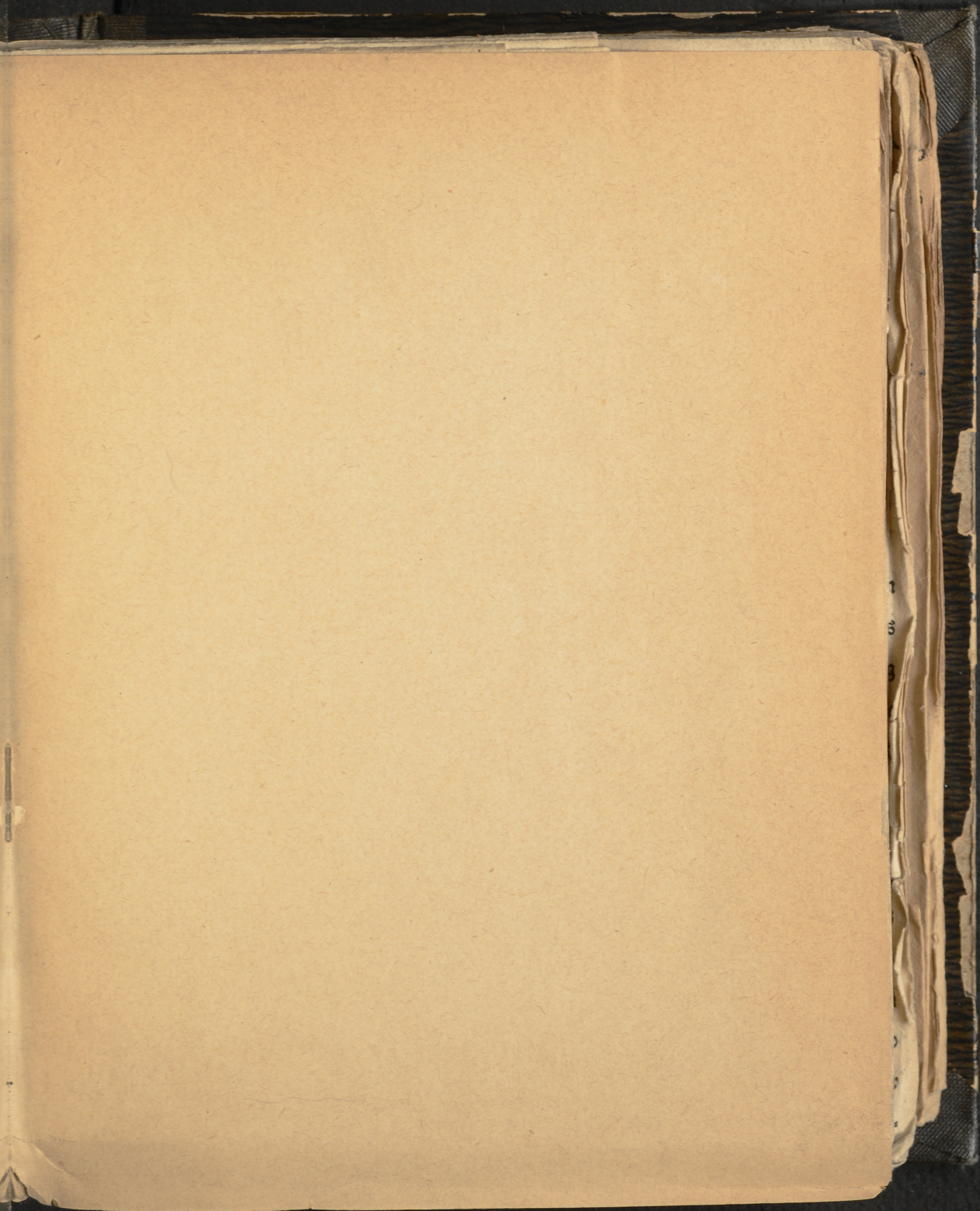
Rostochii: Weppling, [1698]

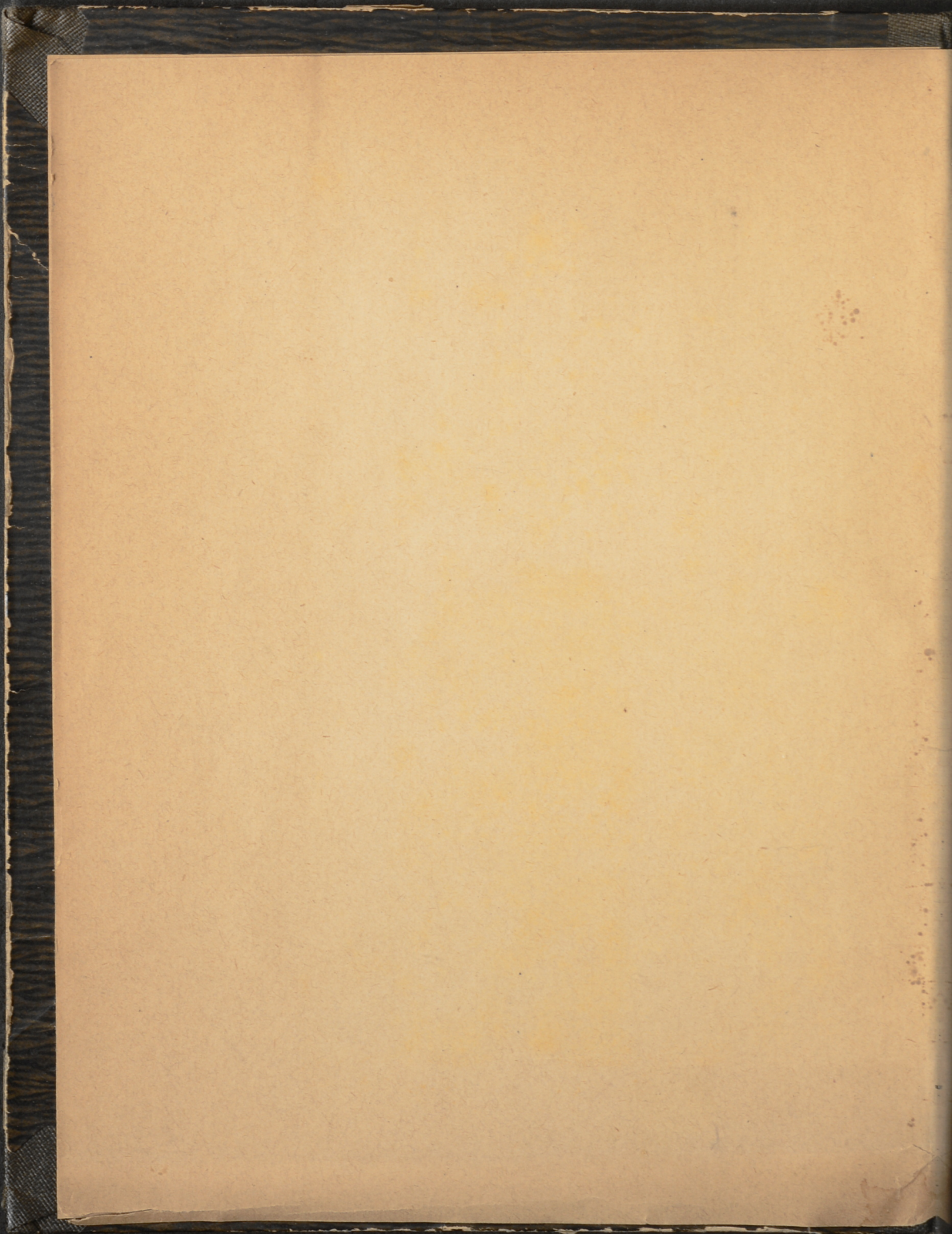
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756287162>

Druck Freier Zugang

Vol. 241. (3.) <SON>

43

PROGRAMMA

270

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOHANNES *Glein* /

J. U. D. ET PANDECT. P. P. NEC NON
CONSIST. MEGKL. h. e. DIRECTOR,
AD MEMORIAM

*VIRI MAX. REVERENDI, AMPLISSIMI ATq̃
EXCELLENTISSIMI,*

DN. JOHANNIS
Gottlieb MÖLLERI

SS. THEOLOGIÆ DOCTORIS ET IN ILLUSTRIS HAC
VARNIACA GRÆCÆ LINGUÆ, IN ATHENÆO VERO GEDA-
NENSI PHILOSOPHIÆ PRIMÆ ET PRACTICÆ PROFESSO-
RIS PUBL. ORDINARIJ LONGE CELEBERRIMI, UT ET
INCLYTÆ ISTIUS REIP. BIBLIOTHECARIJ
PRÆCLARE MERITI.

D. ^IXI. JULII POST HORAM III. POMERIDIANAM
PRÆMATURA SED BEATA MORTE REBUS HUMANIS
IN URBE PATRIA GEDANENSI EREPTI,
ET

D. ^{XII}XXII. EJUSD. SOLENNI CEREMONIA ET FRE-
QUENTI COMITATU TUMULO ILLATI,
RECOLENDAM ET SANCTE CUSTODIENDAM
OMNES ACADEMIÆ CIVES, QVA FASEST,
HUMANITATE INVITAT.

ROSTOCHII, TYPIS JOH. WEPPLINGII, UNIV. TYPOGR.

Allax & instabilis est nostra omnium
vita, instar rapidissimi fluminis, instar
amentati jaculi; sicut sagitta ex ma-
nu potentis, ita communi naturæ
lege ad mortem decurrit & excuti-
tur! Sic vos alloquor, *Cives Omnium*
Ordinum Academici Honoratissimi,
quando triste ac lamentabile exem-
plum nobis iterum præbent *Exuvia*
VIRI heu quondam! *Maximè Re-*
verendi, Amplissimi atq; Excellen-
tissimi DN. JOHANNIS GOTT-

LIEB MOLLERI, *S. S. Theol. Doctoris, & in Illustri bæ*
Varniacâ Græcarum Literarum; in Athenæo verò Gedanensi
Philosophia Prima & Præctica Prof. Publ. Ordinarii, ejusdem-
que famâ ac scriptis Celeberrimi, ut & Inclyta ipsius Reip.
Bibliothecarii Gravissimi, si ætatem spectetis, immaturo, si Religi-
onis fata, deplorando, si Academia hujus & Athenæi Patrii
fortunam, luctuosissimo prorsus obitu d. $\frac{7}{17}$. Julii Gedani mor-
talium cœtui abs naturâ subducti. Neutro enim dignitatis præ-
sidio tutus à nece fuit inexhaustæ eruditionis, altitudineque in-
genii ac sapientiæ seculi mores supergressus DOCTOR, sed
ejusdem conditionis particeps, ut Roscius quidam, faciem Li-
terarii Theatri mutare, ex conspectu discedere, & scenam
claudere jubebatur. Quod quidem mortis genus incredibili
Nos dolore afficit, quòd ante diem evenisse, vegetoque ac vali-
do ingruisse videatur, cum durare longè diutius atque prodesse
posse censeretur. Durum insuper & asperum est, iis privari,
quorum vita exacta, usus & opera in Ecclesiâ, Academiâ & uni-
versâ Rep. Literariâ reputatur, quique corde non minus in-
stinctissimo, quàm rerum omnium capaci pollent; quos inter
B. MOLLERUM Nostrum eminuisse in publicum constat, &
Bonorum quorumvis suffragia confirmant. Ac me quidem tan-
tò proprius tangit, animumque tantò magis confundit tristis ille
nuncius, quantò familiarior Ultrique Nostrum intercedebat con-
suetudo

suetudo, quâ justissimum semper esse duxi complecti egregias,
 & nihil minus quam plebejas animas; sicut vicissim ab iisdem
 redamari non in minimâ honoris parte collocare soleo. Sed
 nec in hisce terminis solum concludebatur familiaritas Nostra,
 verum amplius adhuc dolendum, Nos in B.D. amisisse *Compa-*
rem, quin & *Collegam*, in cujus sinum & gaudia, & penitio-
 res curas effundere licebat, cujusque integritatis, amoris, be-
 nevolentiae, promptitudinis, studii officiique æternum penes
 Nos vigebit memoria; ita radicibus suis in animo Nostro desi-
 xa, ut nullâ inde vi revelli unquam possit. Qualem in reliquis
 vitæ officiis sese gesserit, & quemadmodum vera & fervida pie-
 tas, Domina ista, sine quâ virtutes aliae, velut simulacra quædam
 atque imagines in somniorum morem inani specie illudunt, pro-
 suâ sede & aris thure calentibus sancto Ipsius corde fruita sit;
 quomodo itidem persuasissimum sibi per omnem ætatem habu-
 erit, virtutem in difficili loco esse sitam, quò non sine maximis
 molestiis, non sine summo labore, plurimoque sudore, non
 solum accedere, sed ne adspirare quidem concedatur, tunc
 luculentius patebit, ubi ad ipsam *Celeberrimi VIRI* vitam,
 laudabiliter transactam, proprius deveniemus. Cedit interea
 Nobis, inter luctum impensissimum, solatio haut exiguo illud
TULLII Tuscul. Quest. Lib. i. in fin. Quid melius, inq̄uentis,
quàm in mediis vitæ laboribus obdormiscere, & ita conniven-
tem somno consopiri sempiterno? Quod si fiat, melior Ennii
quàm Solonis oratio: hic enim noster,
Nemo me lacrymis decoret (dixit) neque funera fluctu Faxit.
At vero sapiens ille:

Mors mea ne careat lacrymis: linguamus amicis

Mærorem, ut celebrent funera cum gemitu.

Nos verò (sic pergit divinus CICERO) si quid tale acciderit,
 ut à DEO denunciatum videatur, ut exeamus è vitâ, læti & a-
 gentes gratias pareamus, emittique nos è custodia, & levare
 vinculis arbitremur, ut aut in æternam & planè in nostram
 domum remigremus, aut omni sensu molestiaq̄ careamus. *Sic*

autem nihil denunciabitur, eo tamen simus animo, ut horribilem illum diem alius, nobis faustum putemus, nihilq; in malis ducamus, quod sit vel à Diis immortalibus (ut more Gentilium loquitur) vel à naturâ, parente omnium, constitutum. Non enim temerè nec fortuitò sati & creati sumus, sed profectò fuit quaedam vis, quæ generi consuleret humano, nec id gigneret aut aleret, quod cùm exantlavisset omnes labores, tum incidere in mortis malum sempiternum; portum potiùs paratum nobis & perfugium putemus. Quò utinam velis paupis perverbi liceat! sin restantibus ventis rejiciemur, tamen eò paulò tardius referamur necesse est. Quod autem omnibus necesse est, idne miserum esse uni potest? Hucusq; TULLIUS. Cùm itaq; ad summum illud, nullisq; finiendum seculis domicilium ascenderit B. DN. D. MOLLERUS, nullam morbi vim aut cruciatum amplius pensurus, nil reliquiesse putamus, quàm ut ad veterum exempla Nos componamus, & Funus Ipsius publico elogio à conditione vulgi discernamus. Cujus negotii expediendi tantò major subest ratio, quantò clariùs ex ultimæ ipsius voluntatis tabulis constare accepimus, triste hoc officium, quod jure quodam suo B. D. à Nobis postulare poterat, flagranter eum expetiisse, Formæ proinde & corporis ornamenta artifici relinquentes depingenda, Nos virtutes animi, optimè Nobis cognitæ perspectasq; delineabimus, factò ab ipsis vitæ incunabilis atq; ortu ejus splendido principio. Ut verò tantò conspectior reddatur virtus & fama DOCTORIS Celebratissimi, vitam propriâ ipsius, lecto ferali affixi, manu, languidâ illâ & infirmâ, exaratam testimoniis Theologorum Meritis in Orbem Orthodoxum Immortalium, B. DN. D. CHRISTIANI KORTHOLTI, Professoris Theol. Primarii in Acad. Kiloniensi & Pro-Cancellarii, dum viveret, Perpetui, &, quem in seros annos Decori Academiæ hujus servet DEUS! Max. Rev. Ampliss. Excellentissimiq; DN. D. JO. FECHTII, itidem Professoris Theologi Celeberr. Consist. Duc. Asses. Graviss. & FECTIS sue p. t. Decani, DN. COLLEGE ac Fautoris Nostri Conjunctissim; 3
tùm

eum & illius, quo Funus ejus nuper admodum indixerunt DN.
 RECTOR & PROFESSORES INCLYTI ATHENÆI
 GEDANENSIS; denique etiam notabilioribus quibusdam ex
 Epistola *Fræ Nobilissimi atq; Consultissimi* DN. JO. GUILIELMI
 PFENNIGK, J. U. D. *Juventuti Nostræ perchari, ut &*
Illustriss. Regim. & Cancellariæ Megapolensis Advocati
Soleriissimi, Amici nostri æsumatissimi (quæ B. D. Gradum
 Baccalaureatus in S. S. Theologiâ Spartamq; pariter Professo-
 riam in Athenæo Gedanensi, Dignitatibus aliis tunc acceden-
 tem, gratulatus est, & pleraque in laudem ipsius hinc inde disper-
 sa, velut in ideâ quâdam, conspicienda præbuit) depromptis il-
 lustrabimus. Is autem lucem hanc adspexit Gedani, Prussiæ
 Metropoli D. IV. Januar. clō Ioc LXX. St. N. qui cum XXIII. De-
 cembr. clō Ioc LXIX. Juliani coincidit; PATRE satus VIRO *Per-*
quàm Reverendo atq; Amplissimo DN. SALOMONE MOL-
 LERO, *primum ad Æd. S. S. Trinæ. ibidem Symmista, postea*
ad S. Johannis Pastore, VIRO, Celeb. FECHTII Nostrî eloquio
 ob singularem excellentemq; eruditionem ad Academicas ali-
 asque Functiones expetito, nisi summum amorem, quo ipsum
 Johanna Ecclesia prosecuta est, officiorum splendori præ-
 ferre maluisset. De quâ verò ita præclare meritus est, ut Ho-
 miliarum simul in aliorum usum & scripserit & reliquerit thesau-
 rum, cujus specimen haut ita pridem à Filio, nunc quidem B.
 D. editum, quid de cæteris judicari par sit, luculento indicio
 prodit. MATRE adhuc per DEI gratiam, & faxit idem quàm
 diutissimè superstitè, *Matronâ Nobilissimâ & à frugalitatis*
ac pudicitia laude, quæ in eâ cum splendore Generis paria
facit, commendatissimâ; ANNA KOENINGIA. Ac licet
 Natalium sortî, per Majores B. D. ab utroque Latere, faciem
 prælustrem afferre valeremus; cum tamen jactari stirpis origi-
 nem, & prædicari AVORUM Imagines à modestiâ suâ alienum
 duxerit, & ipse subinde fuerit deprecatus; contra verò specta-
 verit easdem velut virtutis incitamenta, quibus merita Majo-
 rum propriis accessionibus cumularet, sufficere indicasse, quòd
 hodiernum in WAHLIORUM, KOENINGIORUM, & DNN.
 De LINDA Familiis cernantur, qui Præclara Patriæ Sidera ac
 Fulcra

Fulera præstent. Post susceptum infantem nihil prius potiusq;
habuere Parentes, quàm ut suum hoc acceptissimum pignus
per Sacrosanctum salutiferæ Regenerationis lavacrum in Chri-
stiani orbis cœtum & societatem cooptatum, DEO datori red-
derent, divinæ illius curæ & custodiæ committendum, jux-
timqve intra proprios parietes educarent, anxiam & compe-
rentem ipsius infantia curam gerentes. A fluidis enim pue-
ritia annis reliquam vitam pendere, ac cum primis rudimen-
tis connexa esse cœtera, naturæqve sponte virtutem in arduo
positam esse, vitia autem in præcipiti, nisi maturâ educatione
extirpentur, prudenti animo revolvebant. Scilicet sicut in ar-
boribus rami nascentes obsequuntur agricolæ, cujus ductu vel
in altum enituntur, vel ad terram proni deflectunt, ita puero-
rum animi statim in teneris parentum, velut obstetricum, ma-
nibus fingi possunt, certâ & in sequuturam ætatem mansurâ
imagine. Noster verò, singulari impetu naturam inter & edu-
cationem medium tenens, ad quemvis nutum Parentibus O-
ptimis morigerum sese præbebat, eoqve ipso magnam de se
spem concitabat, fore, ut in progressu ætatis salutare Ecclesiæ
Organon & Reip. Literariæ Ornamentum sit evasurus. Post-
quàm sensim pervenit ad eam ætatem, quæ disciplinæ capax
erat, peculiari instituentium operâ linguis, artibus, literisque
ingenuis perpoliendus ac instruendus, primum *in feriatis*
Gymnasei Gedanensis Classibus intertus, dehinc, translato ad
Johannæam Ecclesiam Parente Venerando, in Scholam Maria-
anam, Rectore Viro Clarissimo, JOH. KRIEG, receptus ab
eodem, juxtâ & WEBERO, utroqve cum juventutis emolu-
mento adhuc superstite, propter docilitatem ac solertiam incre-
ditabilem, inusitatum quoque erga se affectum promeruit, usque
adeo, ut illum præcipuè in sinu foverent, & supra æquales exco-
lerent. Hoc enim, ut ait Ingeniosissimus JO. BARCLAJUS
Jcon. Anim. p. m. 36. maximè est ad indicium futuræ virtutis,
si Adolescens inter cætera studiorum aut affectuum genera val-
de aliquid volet: id, quicquid est, nimio ac veluti præcipiti fer-
vore complectens. Nam hæc acris cupiditas saltem ostendit,
illum verò & per hoc laborioso impetu in sua studia posse ferri,
sine

sine quâ indole nemo virtutem verè colet, aut gloria litabit.
 Tandem exacto in tyrocinii illis integro quinquennio, ad per-
 ciendum uberiorem ingenii cultum, ad ipsum Athenarum
 Patrium translatus est, ubi præclarum ipsius ingenium inter
 reliquos Alumnos adeò eluxit, ut alacritate, felicitate ingenii,
 atque dexteritate iudicii atari longè præverteret. Proculcatis
 enim rebus, quæ juventutis aliàs oblectare genium solent,
 inanem & irritam curiositatem averfabatur, totumque se Lite-
 ris ac Philosophiæ, quin & Historiarum studio ac S.S. cum pri-
 mis Theologiæ dicabat, votivi successus auspiciam ab ope Di-
 vinâ, & adjuncta ab exercitatione ac usu frequenti arcessens;
 quâ in re neque ei occasio, nec fortuna defuit, sed utramque
 cœptis idoneam non segniter adhibendam iudicavit. Hic enim
 iterum curam Juvenis libentissimè suscipiebant VIRI suâ laude,
 hoc est summâ, digni, quorum pluteis indivulso nexu adhære-
 bat, nimirum *Œtus Magni Nominis*, DN. JOACHIMUS
 HOPPIUS *i. t. Jur. & Histor. Prof. Publ. & Athenarum Inspector,*
postea Inelyta Reip. Gedanensis Proto-Syndicus, hodiè Eiusd.
Reip. Consul Graviss. & ad Potentiss. DANIÆ ac NORVA-
 GIÆ REGEM, CHRISTIANUM V. *Delegatus Excellentiss.*
Fautor & Amicus Noster estimatissimus, ut & Maxime Re-
verendus, Amplissimus atque Excellentissimus DN. D.
 SAMUEL SCHELGUIGIUS, *Prof. Theol. Celeberr. Athenarum*
Reclor, & ad S. S. Trinitatis Pastor Meritiss. itidem Fautor &
Amicus Noster Colendus. Porro Perquam Rev. Excellentissimiq;
 VIRI DN. FRIDERICUS CHRISTIANUS BÜCHERUS &
 DN. JO. CHRISTOPHORUS ROSTEUSCHERUS, *olim,*
Alter post alterum, in dicto Athenarum Philosophiæ Primæ Præ-
dicæque Professores Clarissimi & Reip. Bibliothecarii, nunc
cœtui DEI Præfecti & Functionibus Ecclesiasticis apud Geda-
nenses conspicui; Ille quidem ad Æd. D. Catharina. | Hic ad
S. Barbara, Idemque in statione Professoriâ B. D. Nostri An-
ecessor. Ut SCHULZIOS, TITIOS, HEISEOS, BUTH-
 NEROS Aliosque, quorum Doctrinæ in omni Philosophiæ
 ac elegantioris Literaturæ parte fructus in se derivatos itidem
 gratif

gratissimâ mente deprædicabat MOLLERUS, sicco pede præ-
 tereamus. Ea tùm abundè jecerat, intra unius lustri spatium,
 fundamenta, quibus adminiculantibus, ex consilio Doctorum
 suorum, *Scholas Regias* tutò petere posset, quod ipsam etiam
 apud animum suum constituerat. Sed parum aberat, quin Fa-
 tum omnium, quæ Animæ Beatissimæ unquàm in humanis
 contingere, iniquissimum infelicissimumq; laudabile propositum
 intervertisset; quandoquidem D. $\frac{IX}{XIX}$. Junii cl. Ibc LXXXVII.
 maximum ipsi Præsidium, per mortem amantissimi Parentis
 præmaturam, in medio vigore ereptum, eoque ipso non le-
 ve rebus dispendium, & transversum velut obstaculum immine-
 re videbatur. Sublevavit tamen lugubrioris pectoris acerbita-
 tem pleno solatio recordatio æternæ gloriæ, ut domesticum
 hoc vulnus miserrimamque orbitatem justo animi robore susti-
 nuerit, ac se suaque omnia Divinæ providentiæ committens
 in proposito perseveraverit. Neque hujus fiducia sinceræq; pieta-
 tis in DEUM O.M. unquàm pœnutuit B. D. utpote qui, habito
in Diss. Theol. de Materia Baptismi cum cœlesti, tùm terre-
stri, sub Præsidio Celeb. Theologi DN. D. SCHELGULGII, cum
 applausu publico, *Specimine valedictorio,* & salutata prius, ve-
 lut in transitu, *Academiâ Regiomontana,* statim atq; pro ter-
 minando isto itineris cursu *Kilonium* esset ingressus, in
Theologo, quem supra laudavimus, *Eordato & Perfecto B. CHRIS-*
STIANO KORTHOLTO, non solum invenit, qui fidi &
 consummati Doctoris partes expleret, sed reverà exemplo,
 amore ac rebus, alterius Parentis vicibus defungeretur. Hujus
Incomparabilis VIRI in omnibus ac singulis ad Theologiam
 Historiamque Ecclesiasticam spectantibus subsidiis complexus
 & stupenda planè eruditio prout partim ex commendatione
 B. Parentis sui, partim ex instructissimâq; ipsius Bibliothecâ,
 jure hæreditario ad Filium hunc unicum devolutâ, insi-
 mulq; **SCRIPTORUM KORTHOLTIANORUM** assiduâ ac
 quotidianâ evolutione pridem innotuerat, ita pro eâ, quæ fla-
 grabat, proficiendi studiaque sua altius provehendi cupidine,
 Docto-

omnes ingenii nervos corporisqve artus eò contulit , ut Tanto
 Doctore cum fructu uteretur , ejusdemqve sub manu ductio-
 neviam sibi sterneret ad ea , quæ deinceps quasi confluerunt ,
 studiorum dignitatumqve incrementa. Ipse B. KORTHOLTUS ,
 conspiciens ingenii MOLLERIANI ignes , quos generosus ac
 sublimis spiritus alebat , in flammam errumpere , ac Virum
 entheum ardorem æternæ laudis agere , ut summa quoqve in-
 genia conatibus æquaret , indies tenerius eundem amplecti
 cepit , ut nihil tam altè in scriniis clausum reconditumqve custo-
 diret , quod non cum eo sponte libenterqve communicaret.
 Sed nec in hisce satiari poterat MOLLERI insatiabilis discendi
 ardor , quantumvis in disciplinâ KORTHOLTIANA cursum
 & Philosophicum & Theologicum absolvisset ; longiora sibi
 emetienda esse spatia ère judicabat ; frequentiqve tandem repe-
 titione , collectisque ulterioribus augmentis studia ad culmen
 provehi statuebat. Hunc in finem in *Theologiâ Pòlemicâ* ,
 præcipuè adversus Socinianos & Remonstrantes , D. CHRISTO-
 PHORI FRANCKII , in *Exegeticâ Locorum difficiliorum Scri-
 ptura* , D. HENRICI OPITII , *Theologorum Celeberrimorum* ,
 operam adjunxit ; in *elegantiori verò Literaturâ & Historiâ
 Civili Incomparabilis Polyhistoris* , D. DANIELIS GEOR-
 GII MORHOFII , *Subtilissimiqve & Acutissimi* D. JO. MAIO-
 RIS , utriusq; *viv ex ætate* , quin & *Celeberrimi* , DN. SAM-
 REYHERI , Scholas in deliciis habuit ; in *Philologiâ* denique
Gracâ & Homiliticis ab institutione B. HASENMULLERI
 pependit. Tot *Solidissimis* stipatus *Doctoribus* B.D. non potu-
 it non insignia quotidiè in eruditione cum Theologicâ , tum
 Philologicâ & Historicâ capere incrementa , siquidem hæc ipsa ,
 variis iisque egregiis speciminibus jam tum in *Illustri* GHRI-
 STIAN. ALBERTINA manifestata , omnium aures ac ocu-
 los in se convertit ; siquidem *intra semestre XXVII. Dispp.*
Theologiam universam complectentes habuit , in superqve de
Votis, Duas , & Unam , de Actionibus Forensibus , pro Cathedrâ
 ventilando , sub Præsidio KORTHOLTI Sui , si quispiam
 alius , bene stetit. Quàm inculpatam & ab omni otio turpi-
 B atqve

atque lasciviã (quæ aliãs juventutem affligit ac moratur) alienam
vitam inibi gesserit, præstat verbis laudati sæpius, sed nunquam
satis laudandi, HOSPITIS ipsius, B. KORTHOLTI eloqui, Hic
verò in Epist. de Honoris Philosoph. Gradu Gratulator. ad B. D. Ao.
cl. l. c. xciii. Mens. Febr. per scriptã, sequentem in modum: *Qua-*
lem Te gesseris, in Athenis his nostris Cimbricis versatus, qui tui
heic fuerint conatus, labores, ingenique exercitia, qui mores & vi-
vendi ratio, neminem nostrum fugit, notum est omnibus; at mihi præ-
serim, cujus recto, convictu & quotidianã conversatione es usus. Ve-
rè de Te affirmare possum, quòd Basilii Gregoriquve pressis vestigiis
unum hoc apud nos egeris, ut Virtutem coleres, ad divini præcepti
ductum vitam actionesque componeres, commilitonibus exemplo es-
ses, quod intuerentur quotidie & sequerentur. In studia ut incubue-
ris Academica, sic docuisti Præceptores tuos, ut Epicteti imitatus
sis oves: quæ, quantum comedissent, non sesquipedalibus apud
pastorem jactitabant verbis, sed re monstrabant ipsã, vellere,
lanã, lacte. Certè publica apud nos à Te edita solida eruditionis
specimina industriam tuam ita loquuntur & solertiam, ut vel meis,
vel aliorum verbis heic non sit opus. Nunquam porro tuam deside-
rârunt præsentiam, sive Ecclesiastica sive Academica subsellia; deside-
rârunt verò nunquam non O. nopolia & Zitopolia. Nemo in mono-
machias descendere Te vidit unquam, cujusmodi prob. dolor! cum
præsentissimo animæ corporis que periculo à Pietatis Legumque incu-
rios non rarò committi solent Academicis; observavimus autem per-
sæpe eam eruditorum palæstris à Te instituta certamina, que ad
perficiendos inq. pietatis Doctrinã & Virtute firmandos mortalium
animos plurimum conducunt. Conversatio tua Academica nulli ob-
fuit, profuit verò multus, tenuioris præsertim fortunæ Studiosis,
quibus fratrem Te præstiti germanum, non commilitonem,
& adeò quidem, ut Jure de Te usurpare liceat de benefico olim Boazo
dicta; Benedictus sit à Domino, ut qui non desinit exercere
benignitatem suam erga vivos & erga mortuos! Nôssi ipsemet,
nôrunt alii, tui imprimis nostrique sympatriota, novit vñ èu à yiois
vestras ille, hujus olim Universitatis laudabile membrum, quor-
um nunc digitum intendam. Innumera alia tam ex Epistola KORT-
HOLTIANA, quàm aliunde, afferrem, nisi intelligerem,

in

in tam vasto laudum pelago, & tam præcipiti festinatione, quæ (ut
 verbis utar VELLEJI PATERCULI *Hist. L. 1. p. m. 34.*) merito-
 ræ, pronive jurgitis ac verticis modò nusquam patitur consi-
 stere, pene magis necessaria prætereunda, quam supervacua
 amplectenda censerem. Tot rebus igitur feliciter exantlatis
 uberrimæque studiorum mirificè auctorum prædâ onustus
 B. N. *Kilonium* reliquit, & perlustratâ *Holsatiâ*, ibidemque in inti-
 miorem familiaritatem B. SANDHAGENII, nec non Celeberrimi
 DUCIS HOLSATIÆ REGENTIS, Sereniss PRINCIPIS ac DO-
 MINI, DN. FRIDERICI &c. &c. *Archiatræ & Consiliarii* DN.
 NIC. PECHLINI admissus, postmodum *Hamburgum* delatus;
 ubi non solùm in LL. *Orientalibus & præcipuè Rabbinicis versatissimo*
 DN. EZARDO innotuit, verùm & affectum prorsus singu-
 larem *Theologi longè lateque Celebris* DN. D. JO. FRIDERI-
 CI MAYERI, *Fautori & Amici nostri in paucis æsumatis-*
simi, cujus & convictu utebatur, expertus est, qui ad-
 mirandâ, in ætate nondum robustâ, eruditione ipsius valde
 delectatus; & ad anteriora tempora, ubi docta colloquia *Kiloni*
 cum VIRO in publico conspectu, conseruerat Noster, respici-
 ens, raro hoc testimonio eundem dimisit; quod ex penu sum-
 mæ *Rev. FECHTII* depromere Nobis integrum putamus.
Non privatis tantùm colloquiis cultissima Viri virtus, quando ego
Kilonii aderam, sese continebat, sed egressa in publicum misere me-
 tum in conspectibus sermones eruditos, conferre sententiam animi &
 quantum in certamine docto valeret, hoc demum cum adplausu audi-
 entium declarare subinde & testaturum reddere videbatur. Ego, quod
 tùm temporis sæpe factus sum, nunc repetere nullus dubito, quòd
 hunc *Juvenem*, in conspectu eruditorum positum, dignum judicem de
 quo præsumere omninò liceat, quod Magnum aliquando Decus in
 Patriam, emolumentum verò in sacratum DEO gregem penitus
 insigne collaturus sit, ut gratulari propterea *Gedanensium Reip.*
De Oratore Sacro planè egregio, *Eclesiæ Orthodoxæ* autem felicem pro-
 mittere *Athletam* possim. *Hamburgo* pedem ulterius proferens in
Regnis Sententrionalibus spectatu digna coràm intueri è re fore
 judicavit, itinerisque istius Comites habuisse gavisus est *Illustris ac*
Generosiss. VIRI, DN. GABRIELIS SCHUMANNI, S.R.
POLON. MAJEST. Burggraviæ Eminentissimi & Præ-Consulis

Gedanensis, Filios, in magna Fortuna spem assurgentes, & inter praecipuos Gedanensium Patrios numerandos, DN. GABRIELEM FRIDERICUM & DN. HENR. Ehrenfried/ SCHUMANNOS; quibuscum non solum toto itineris tractu doctos conferuit sermones, verum & iisdem ad VIROS undiquaque Celeberrimos, BAGGERUM, LASSENIUM, MASIUM, WANDALINUM, BRUNSMANNUM, WINDINGIUM, apud Danos; in Suecia ad SWIEBILIUM, BENZELIUM, GERTHIUM, SCHUTTIUM, PAKTIUM, SCHUZIUM, MIKRANDRUM, PETRUM & OLAUM RUDBEKIOS, BILBERGIUM, OBRECHTUM, LINNERIUM, SALENIUM Aliosque, facillimos paravit aditus, quibus ipse B. D. Hospes erat longè acceptissimus, omniumque ac singulorum favore dignus, quem in MASIO, LASSENIO, SWIBILIO itemque SCHUZIO se expertum fuisse, multoties extollere solebat. Reflexo tandem in Germaniam itinere Rosochium Nostrum intravit, famâ cumprimis B. SCHOMERI FECHTIQUE allectus. Fasces tunc Magistratus Academici tenebat Prae. Nobiliss. Ampliss. atq; Excellentissimus, DN. D. CHRISTOPHORUS REDEKERUS, J. C. Cuius Celeberrimus r. t. Antecessor in hac Academia & Consistorii Ducalis Assessor, hodie Reip. Rosochiensis Consul Graviss. beneque Merentissimus; Fautor, Compater & Affinis Noster Fraterno amore complectendus; Cujus subauspiciis Nomen suum ad album Academicum professus, singularem deinceps Eundem in Promovendâ, pro meritis, fortunâ habuit Patronum, usque adeò ut Ipsi innotuisse ad extremum vitae halitum non in minimâ felicitatis parte collocaverit B. D. Quàm gratus, propter systaticas Celeb. KORTHOLTI, virtutemque propriam, statim elucescentem, fuerit Theologis Nostris, quamque eruditionem suam mox in publico probaverit, emphaticè satis expressit Max. Rev. DN. D. FECHTIUS ita B. MOLLERUM paulò post allocutus: Cùm superiore anno è Kilonio Tuo, itinere per Sueciam Daniamque facto, ad nos accederes, Optime MOLLERE, ex ingenuâ facie Tuâ amicissimum mihi in convictu quondam MEISNERIANO, Parentem, ex colloquiis verò, de variâ mecum eruditione insistentis, KORTHOLTIANÆ disciplinae alumnum, è vestigio agnovi

gnovi. Adeò dissimulare non poteris id, quod à parente acceperas, bonam ad quolibet præclaram indolem, mores ei, cui Te dicaveras, Studio apprimè convenientes, pietatem præcipuè ex conversatione Tua ubique elucentem. Jam illarum Literarum varietatem, quas per illud quadriennium, quod in sinu summi Theologi, CHRISTIANI KORTHOLTI, ad interiora ipsius admissus, exegisti, incredibili industria, nec minore successu Te comprehendisse, tot mihi specimenibus hætenus innotuit; alterius hujus parentis Tui imaginem referre, expertus omnium rerum sit, quibus videat. Sacrarum rerum scientiam, non umbraticam illam & ad seculi genium comparatam, sed solidam & sanctissimarum Scripturarum fundamentis innixam, Librorum præterea symbolicorum & salutari Ecclesie nostræ consensu ita repaciter inhaerentem, ut novitatem omnem, istam cum primis pestem, quæ Ecclesiis nostris miserè dilacerandis, apta nata est, extremo odio prosequatur, superiore hyeme, quando in pulcherrimâ commilitonum coronâ sententias contulimus, iis mihi documentis demonstrasti, quæ & spem de Te omnibus amplissimam, & letitiam animo meo planè inusitatam excitarent. Ut alia in laudes ipsius inibi cumolata, brevitate studio, nunc in medio relinqvamus. Hic verò labori jam antea adsvetus, longè majori impetu ferebatur MOLLERUS, ut penè extra se positus dubiâ cum B Parente palmâ de virtute & gloriâ in orbe literato contendere Doctorumque voces non tam accipere, quàm devorare videretur; planè persuasus, nullius veræ laudis ac gloriæ possessionem ac custodiam esse diuturnam ubi obsolescit diligentia, socordia verò & veteranus omnia regit. In Theticis, Polemicis, Exegeticis & Moralibus indefessè audivit VIRUM de Academiâ hæc & universo orbe Orthodoxo immortaliter meritum, B JUSTUM CHRISTOPHORUM SCHOMERUM, Sydus tamen illud in medio studiorum cursu occidisse vehementer doluit, & lacrymis subinde conquestus. In Symbolicis insuper, Exegeticis & Historico-Ecclesiasticis sedulo interfuit Scholis itidem præclare de Orthodoxyâ & Academiâ hac Merentis, Summè Rev. Excellentissimique VIRI, D. JO. FECHTII, ex cujus privatissimâ informatione insignia augmenta se percepisse quotidiè gloriabatur, qui unice scopum suum ad consummandam eruditionem dirigebat, sicut & frequen-

frequentia ac erudita cum *Max. Reverendo, atque Excellentissimo*
mo DND. JO. NICOLAO QVISTORPIO, *Professore Theologo Cele-*
berr. ad D. Nicol. Pastore Vigilantiss. & Rev. Ministerii Directore,
 miscuisse singulariter in deliciis habuit. Imminebat jam Hono-
 rum tot vigiliis, tot laboribus promeritorum messis; quos ut
 capesseret, Autores ipsi exitière Præceptores, non meliorem stu-
 diorum ad *auxiliū* provehendorum viam rati, quàm si iis, quæ
 à Doctoribus hauserat, doctrinis aliis inservire laboraret. No-
 men itaque suum apud Inclytam *FCtem Philosophicam in Illustri*
hac Varniacâ professus, ad Examina admissus est, in iisque ad
 quæsitâ tam prompte expediteque respondit, ut omnes ac
 singulos non in admirationem solum, sed & stuporem con-
 jecerit, dignissimusque sit judicatus, qui *Summum in Philosophiâ*
Gradum capesseret, Doctorisque Academici Sparrâ propediem
 inclaresceret, iis quippe donis instructus, quibus & sibi prodesse,
 & aliis emolumento esse sufficiebat. Cùm verò deesse vi-
 derentur: , qui in petendis *Honoribus* istis sese associarent,
 commodè omninò evenit, ut in *Vicinâ Academia Gryphicâ*, ade-
 oque in ipsâ *Festivitate Jubileâ*, *Actus in FCte Philosophicâ Solennis*
 adornaretur, ad quem, honorificâ compellatione factâ, B. D.
 Noster invitatus, veniâ prius ab *Ampliss. Ordine Philosophico in hac*
Varniacâ impetratâ, comparuit. Quam egregiè verò & inibi,
 in iteratis Examinibus, eruditionem suam probaverit, tot te-
 stimonia abunde loquuntur, omnium autem maximè testatum
 facit, argutum illud Epigramma, quo HONORES PHILOSO-
 PHICOS D. XXX. Martii, A. clō Ibc xciii, ibidem collatos,
 ipsi gratulatus est, in magno aliorum numero, *Clariss. ORA-*
TOR ac POETA, DN. CHRISTIANUS SAALBACH-
US, sequentem in modum:

MOLLERO debet Phœbus majora; sed impar

Quæ non dat merito, non tamen illa negat!

Et quid ad testes provocamus? cum *summum illud Decus non tam*
ut laborum suorum, ceu dudum merebatur, premium (verbis ite-
 rum utor *Celeberr. DN. D. FECHTII*) quàm ut *instrumentum lauda-*
tissimorum conatum acceperit, & NOVUS MAGISTER, vix unius diei
ferens moram, ne inani sibi titulo adblandiri videretur, in eadem,
 que

qua ipsum ornauerat, Academia de MARTINO LUTHERO,
 Ecclesiae Reformatore felicissimo, PRÆSES pro Cathedrâ dispu-
 taverit; & ad Rostochium suum rediens in continenti simili in publi-
 cum, quasi nullibi umbraticus Doctor, & qui solum præferat no-
 men, futurus, eruditionis suæ Specimine in Decade Observat Mis-
 cellanearum, ast selectissimarum, prouerit. Neque enim (ut ait
 B. KORTHOLTUS in Epist. Gratulat. supracit.) aliâ de causâ buc-
 usq; Brabeis carebat, nisi quòd ipsam sibi virtutem pulcherrimam mer-
 cedem, eandemq; sibi ipsi Titulum esse, nec alium requirere prudenter fuerit
 arbitratus. Indeq; ne nunc quidem, de talibus cogitasset, nisi, ut diximus,
 beneuolis aliorum consiliis heic obtemperandum potius, quàm suo ipsius
 iudicio standum esse, & recte quidem, censuisset. Incredibile est, quantâ in-
 dustriâ quantoq; fervore, Dignitate isthâc auctus B. D. ad Nomen
 Gloriamq; sibi in Orbe Literato conciliandam contenderit
 nunc in publicis conflictibus, absq; alterius Præsidio, congre-
 diendo, nunc in Acroasibus privatis docendo, nunc publicè alios
 exercendo, fidem autem conciliabunt, quæ in Syllogen redegit.
 DN. D. PFENNIGK, Scripta æternùm duratura, quorumq;
 seriem hûc transferemus. (1. Diss. Historico-Theol. De Lutero Luthe-
 rano ante Lutheranismum d. 14. Jun. 1693. (2. Diss. ex Histor. Literariâ de
 Clementis, Rom. 1 ad Corinth. Epist. è MS. Alexandrino à Patricio Ju-
 nio edita, Auctoritate; Alphonsi à Castro testimonio de Ignorantiâ Pa-
 parum, & Ludovici Jac. à S. Carolo erroribus d. 21. Octobr. ejusd. a. (3.)
 Diss. de Auctoritate scripti, sub titulo D. Lutheri Colloquiorum Mensalis
 um; in Germanico, Anglico & Latino Idiome, editi d. 28. Octobr. d.
 a. (4.) Diss. Historico-Theol. De Lutero Martyre Confessori contra-
 distincto, d. 15. Decemb. 1693. (5.) Diss. Histor. Theol. de Lutero Confessore
 Martyri contradistincto, d. 20. Eiusd. Mens. (6.) Diss. Theol. 1. de S. S.
 Auctoritate, tam generaliter, quàm specialiter, quatenus innotescere
 potest ex motiue Credibilitatis interuis, considerata d. 24. Febr.
 1694. (7.) Diss. Theol. II. de S. S. Auctoritate, quatenus innotescere
 potest ex motiue Credibilitatis externis d. 20. Martii. A. 1694. Hucus-
 que MAGISTRI DOCENTIS partibus summâ cum laude erat de-
 functus magnamq; etiam apud externos, gloriam consecutus. V-
 dens hoc Ampliss. SENATUS, Academia hujus COMPATRONUS
 Munificentissimus: pariterq; expendens, Nostrum non esse *καμρό*

927107

Σπέρτων, ut multi; nec μντρεδίδαντον, ut junior Aristippus, nec
 αὐτὸν δαντον, ut Phemius apud Homerum, & Manilius apud Ro-
 manos; sed in Academiis, in quibus vixerat, audivisse Viros exa-
 miffim doctos; sine quibus in unaquâq; disciplinâ nemo pro-
 fecerit, eidem A. clō Ibc xciv. *Græca Lingua Professionem* obtulit,
 cujus nutui ideò morem gerere sancto obsequio apud se statim
 decrevit, quòd cum paulò ante (testante id in Progr. Inaug. Max. Rev.
 DN. D. FECHTIO,) honorificam Functionem Ecclesiasticam,
 cum Ecclesiarum gubernatione & Consistorialibus conjunctam,
 B. KORTHOLTO operam ad id suam conferente, ad se delatam re-
 cussisset, morbis cum extremo vitæ periculo connexis, tentari se a iusto
 Numine sensisset. Auspicatus itaq; fuit Spartam hanc Academicam
 D. XVI. Junii d. A. Oratione Solenni: *De Amplissimis Lutheranorum*
in Græcam Literaturam Meritis, quibus illi gloriam eruditionis omni-
bus aliarum religionum sociis non dubiam modò reddunt, sed penitus
etiam præcipiunt; nec quicquam in se desiderari passusest, quod ad
eam strenuè perfungendam atq; ornandam conferret. Nihil
enim magis hominibus, naturæ ipsius instituto, conducere, nul-
lâq; ipsos faciliùs ratione Diis similes fieri, magisve copulari ju-
re optimo censebat, quàm omni fugato otio hominibus prodes-
se. His initiis fortuna insistens, omnibus difficultatibus, quæ
vel obistere, vel nocere poterant, sublatis, ad fastigium ten-
dit, quod maximè in erudiendâ Juventute Academicâ B. D.
collocabat, inter hoc otium tandem frangi atq; consumi svave
existimans. Lectionibus proinde tam publicis, quàm privatis,
ut jam antea, sese accingebat, Græcum Novi Testamenti Textum,
Per iotas item Evangelicas & varia Philologica Auditoribus in-
culcans; Græcum enim sermonem ita amabat, ut nemo magis,
ita callebat, ut quandocunq; luberet, usurparet, quod quidem
paucis contigit. Intra privatos verò parietes immanè quan-
tam! adhibuit industriam in vario Doctrinæ genere. Nos,
ne in laudes nimis assurgere videatur scriptum, præcipuos saltim
labores, inde à petitione Gradus Philosophici usq; ad discessum,
adeoq; intra triennium, cum insigni fructu Studiosæ Juventutis
peractos, hic recensebimus. Eminent vero inter illos: (1.) Lektionen
Cursoria de Methodo excerptis. (2.) Collegium Homileticum in
 GOE.

GOEBELII *Method. Homilet.* quod ultra annum duravit, cum insigni Studioforum fructu. (3) *Theologicum* in B. DN. D. ALBERTI, *Theologi Lips. Celebratissimi, Interesse Religionum*, quod per integrum biennium B. MOLLERI vires exercuit, itidemq; magno in pretio apud Nostros habetur, & assiduâ repetitione hodieq; revolvitur. [4.] *Critico-Theologicum* in *Libros Symbolicos*. (5) *Disputatorium Theoretico-Practicum* (6) *Lectorio-Disputatorium* in *Septenarium Observationum Philologicarum*. (7) *Lectorium* in *Hist. Univ. B. BOECLERI Primorum IV. à C. N. Seculorum*. (8) *Historicum* in PUFENDORFFII *Introduct. Hist.* (9) *Homileticum* super *Tabb. à se editas*. (10) *Biblico-Exegeticum* in *Evangelistam Mattheum*. (11) *Homiletico-Practicum* in *Epistolas & Evangelia Dominicalia*. [12.] *Lectiones iteratae, Methodum excerptendi & Bibliothecam Homileticam exhibentes*. (13) *Lectiones* super *vitam B. LUTHERI*. (14) *Lectiones Publicae Homileticarum Observationum* super *Evang. Dominicalia*. (15) *Lectiones Criticarum Observationum* in *N. T. Disputando* quoque nunquam eundem defuisse in *Statione Professoriâ* patet ex sequentibus ingenij monumentis, quæ sæpè materias antea inculcas & prorsus intactas complectebantur. Videlicet (1.) ex *Disp. Theol. III. De S. S. Auctoritate*, quatenus illa ex *interno Spiritus S. Testimonio* fide divinâ innolescere potest. A. 14. Julij 1694. (2.) *Tractatu* *Observationum Philologicarum Septenarium* complectente, & XIV. *Disp. expositio*; Opusculo multâ eruditione referto. (3.) *Disputatione* *Histor. de Vita* B. LUTHERI, *ipsis Sacris Martinalibus* d. 9. Novembr. 1695. Resp. Nobiliss. & Præclarè Docto, DN. DANIELE BONAVENTURA DILGERO, *Gedanensi*, ventilatâ. (4.) JOHENR. BOECLERI *Histor. Universali IV. primorum à C. N. Seculorum* ex *MScripto Virorum Insignium* rogatu editâ, quam *Epicrisi* suâ condecoravit Magnus FECHTIUS, in *Præfat. Psagog. Operi huius præmissâ*, non procul à *fin.* in medium hic afferri dignissimâ. Is verò sequentia: Est in hoc *Viro* (B. DN. MOLLERUM innuens) *inuitata rem omnem literariam juvandi, etiam cum propriarum facultatum dispendio, cupido, laborandi industria omninò ferrea, inq; proposito suo tenax quedam & contra omnia impedimenta nitens constantia, Quicum de Academiâ nostrâ, ex quo hanc in se provinciam susce-*

C

pit

pit, varij sãd genus exercitijs præclarissimè meritis esset, hunc quoq; libellum non typis tantùm imprimi curavit, sed, ut duplici ejus uteremur fructu, colloquijs quoq; commilitonum, honestâ inter sese emulatione accensorum, subjecit. Cæterum in edendo eam adhibuit curam, ut major magisq; anxia nec requiri quidem potuerit. Quot quot nãticipi poterat MS C. exempla, cum suo contulit, loca veterum adducta (quo ingenere BOECLERIANA planè incomparabilia sunt, in quolibet argumento ad ipsos Historiarum fontes deducuntur) sollicitè investigavit, ne quid mendosum aut BOECLERIANO nomine indignum irreperet, summo studio providit. Fama ejus, tot scriptis jam dudum pennata, in orbem evolaverat irrevocabilis, proinde Dignitates aliæ sese associabant, ita, ut & à Patriâ, & Roseto Nostro certatim expeti videretur, Juventus verò Academica ulterius gremio ipsius insidere pertinacissimè contenderet. Maximè tamen illi; quibus glacie fractâ facilem per vastam intercapedinem paraverat aditum, Delioqve natatore prævio expeditam esse sequelam monstraverat. Cùm tandem secutâ ad Gedanenses, lautis conditionibus, vocatione, nullis precibus sese exorari aut retineri pateretur, in lucro posuisse sufficebat, quòd antea iis subsidiis essent à DOCTORE instructi, quibus publico inservire, studiaque sua Ecclesiæ, Academiis ac Scholis commodare possent; quem infinem ab ipso, t. t. DECANO & BRABEVTA, *Gradum Philosophicum* expetebant, tantòque numero confluebant, ut vix majorem Annales Academici oculis Nostris representent. Illud verò Doctori MOLLERO æternæ cedit gloriæ, quòd nullum omninò inter XXVII, produxerit *Candidatum*, qui non sive in Functione Ecclesiasticâ jam fuerit constitutus, sive eidem, pariterque Sparti Academicis, idoneus sit repertus; sive eadem hodieq; referat, qui ad nutum utrinque sufficiat, Academiamq; hanc & docendo & disputando, *tanquam Magister Legens, & Doctor* mirificè exornet; quandoquidem in Excell. DN. PETRO BECKERO, *Mathematicum Professore Clariss.* exemplum luculentum Vobis, *Cives Optimi*, ante oculos versatur. Perragebatur Actus ille in Solenni Panegyri D. XXV. Maji cõs. Inc. XCVI. quo ipso Max. Rev. FCras Theol. præmissâ de Theologiâ Christianâ Dogmatico-Theoticâ, in Unicâ Definitione, ad naturalem, quo singuli Christianæ Religionis Articuli in Systemati

Systemate coherens, ordinem declarandum, Sciagraphie adumbrata,
& precipue JO. DEZ, Jesuitæ, opposita, sub Umbone Summæ Rev. Excell.
DN. D. FECHTII Inaug. Diss. d. XIX. Maji. Eid. B. D. Gradum Baccalau-
reatus in S. S. Theologiâ (quo ipso majorem, ut iterum verbis utar
FECHTII Nostri in Progr. Solenn. Promot. intimat. post exantlata
Inauguralia examina, magno Fctis Theologica, omniumque Docto-
rum applausu, ob plurimâ Sacre eruditionis Specimina, & præclara
in Rem Literariam merita, Summum videlicet in Theologiâ Gradum,
suscipere potuisset, tunc tamen in Baccalaureatus dignitate acquiesce-
revoluit) ex merito contulit. Neque in hisce acquievisset Rosetum
N. nisi divina prævaluisset vis, & Patribus Patriæ vocanti-
bis fuisset parendum. Antequam verò discessum maturaret,
Dissertationem Historico-Philologico-Moralem Miscellanea decurtata
exhibentem; Resp. pro impetrandâ in Fctem Philos. Rostoch. Recepti-
one, Clariss. tunc LIPSIENSIIUM Magistro & elegantibus Spe-
ciminitibus, quæ ipse PRÆSES inibi evulgavit masculèq; propug-
navit, bonis omnibus commendatissimo, nunc S. S. Theologie
DOCTORANDO, DN. ZACHARIA GRAPPIO, d. 20. Maji.
1696, pro Cathedrâ ventilare maluit, in superq; Binis Dissutati-
onibus Theologicis absque Moderatore, ex Speciali Rev. Fctis Theol.
concessione, habitis, eruditionem suam Theologicam denuò osten-
dere in publicum voluit, alterâ videlicet Theologie Christiano Dogmatico
Thetica, in unicâ Descriptione adumbrata, Synopsin expressiorem comple-
ctente & Inauguralem illam continuante, Resp. Clariss. tunc Viro DN.
M. BERNHARDO PETRO Carl. Osnaburg. hodiè Orthodoxæ,
quæ in Æd. S. Catharinæ quondam dicatâ Osnaburgis Deo colligitur,
Ecclesiæ Ministro Vener. d. 29. Maji. d. a. Alterâ de STEPHANO
CURCELLÆO, in Editione Originalis N. T. Textus, Variantium Lecti-
onum & Parallelorum Scripturæ Locorum additamenti vestitâ, ut Socini-
zante, Resp. itidem Clariss. DN. M. NICOLAO RICHTERO, Ge-
danens. nunc quidem Pastore Ecclesiæ Paleo-Munsterberg. in Prussiâ
Vigilantiss. Mens. Majo. d. A. Ut taceamus tot Orationes, numero
propè infinitas, quas & enumeratis Dissp. & Lectionibus tam
publicis, quàm Privatis præmisit, quasve in solennioribus Acti-
quis recitavit. Tanta VIRI B. Merita, abiturque irrevocabili-

ter decretum, respiciens Ampliſſ. URBIS HUIUS SENATUS
Academia COMPATRONUS Munificentiff. ægerrimè eundem,
dimiſit, uſque adeò, ut cauſariam miſſionem petenti ſimpliciter
annuere dubitaverit, ſed Abſenti etiam, Profeſſionem qve hanc
ulteriùs ornaturò, rationibus pondere ſuo gravibus commotus,
Spartam iſtam, ad extremum uſque halitum, integram conſer-
vari maluerit, quò Illuſtri GEDANO Virtutes Iplius non tam
conceſſiſſe, quàm commodâſſe cenſeretur. Sed & Noſ eun-
dem non ſine inſigni animi dolore ab latere Noſtro avelli paſſi
ſumus, quem in quotidiano conviçtu habere, doctosque cum
eo ſermones reciprocare, in ſummâ voluptatis parte colloca-
bamus. Totius REV. CONCILII, & in eo *Veneranda* FACTIS
THEOLOGICÆ nimis anxium deſiderium, quo Omnes ac
Singuli contra diſceſſũ B. D. nitebantur, eleganti penicillo expreſ-
ſit *In Progr. Diſp. Inaug. præmiſſo, Summè Rev. Theologus, DN. D.*
RECHTIUS, quando ſequentibus verbis, eum in finem con-
ceptis, affectum DNN. COLLEGARUM declaravit; *Nos quo-*
que, inquiring, *qui in hæc Academia docemus, amantiſſimum no-*
ſtri, & juventuti Scholaſtica utiliſſimum COLLEGAM, ut agrè
amittimus, *ita cum refragari Divina diſpoſitioni nequeamus, de eo*
ſaltem nobis gratulamur, quòd ex ſinu noſtro ſubinde prodeant, per
quos alibi terrarum res literaria promoveri, & Eccleſia pariter reſq;
publica ornari poſſit & amplificari. Maximè tamen omnium, & qui-
dem ad mœrorem uſq; tangebatur hic abitus teneras STUDIO-
RUM JUVENUM *montes, qui eum proprius intuentes, non ſecus*
ac Filij diſceſſum Patris, acerbiffimis lacrymis deplorabant. Nec immeri-
to, cum eo ſe in poſterum deſtitutos ſentirent PRÆCEPTORE, qui
ipſos plantaverat & rigaverat, vitamq; adeò dederat moralem, ac fidi
DOCTORIS partes tam laudabiliter expleverat, ut vix meliorem
liſeret ſperare. GEDANUM ſuum quemadmodum, Profeſſionem
Philoſophicam & Præfecturam Publicæ Bibliothecæ Solenni
Oratione auſpicatus, ornaverit & quàm inuſitato ſtudio in emo-
lumenta Studioſæ juventutis fuerit graſſatus, diſertè eloquitur
Programma Funebre DNN. COLLEGARUM in iſto Athenæo,
Honoribus B. D. MOLLERI perſcriptum, ibi inter alia; Sed

an committere possumus, ut qualem hic in Sparta se Gedanensigesserit
taceamus? Ille verò certare quodammodo hic visus est, cum eâ, quam
olim ad varnum adhibuerat, industriâ. Illic quidem mixtice Ille sibi
insisterat, incredibilem in modum pensa cumulans. Sanè non Eum
ullâ parte hic Athæneum nostrum, quam illic Academia, remis-
sorem sensit. Imò hic Ille nunquàm sibi satisfacere poterat docendò,
questus subinde non plures obtingere sibi horas, quas operâ sua posset
occupare. Somni parcissimus, laboris patientissimus, curis studiorum
quantislibet sufficiens, nunquam illi cedens aut succumbens: cum
omnia in vita alia despiciens. Et iterum, paucis interjectis,
Fidem Clariss. VIRI: Nunc recensenda essent, que Ille Gadani, ubi
certare secum ipse videbatur, sibi pensa proposuerit deducenda: quàm
ille multos & varios (ut taceam Lectiones Ejus Publicas) Juvenum,
studia emulantium, cæribus aperuerit Doctrina ludos: quàm multa pen-
sa absolverit, quàm multa nova tractus sit: quàm ad omne Literarum
genus & ad quevis Juventutis ingenia vela vertere & versare ingeni-
um potuerit. Sed referre longum fit. De iis, que publicavit, hoc at-
tingemus. Postquam BENEDICTI SPINOSÆ nocentes re-
futavit spinas, CONRINGIANUM de Universæ à C. N. Eru-
ditionis, ejusdemq; de Scriptoribus Commentarium, divisit per
Disputationes publicas partibus, communicare cum orbe Erudito
cepit, ad Seculum usq; X. progressus: Quo opere exantlato complur a
alia, atque egregia animo volutabat. Innotuêrunt verò Nobis,
præter allegatos in dicto Programmate, Galii B. D. labores; quos in
Athenæo Gedanensi, tanquam Professor, prælo submitit, &
per velitationes publicas absolvit; videlicet (1.) Dodecas Dissp. Meta-
physicarum, ut & Dodecas Etbicarum, contra varios Adversarios, &
Contemptores harû Disciplinarû; quin & Specialis quadam Dissert.
De Centurijs Magdeburgensib. De cætero sæpe sibi de eo gratulari so-
lebat Noster, & præcipuam ducebat felicitatem, quòd nec longè
ante hæc tempora, nec diu post esset natus. Tantæ enim & tam
illustres hæc nostrâ & paulò superiore memoriâ omnium præ-
clararum artium factæ sunt accessiones, tanta effloruit Viro-
rum doctissimorum ubertas, qui excellentis ingenii bonitate;
tanquam divino quodam afflatu, concitati in omni liberalis do-

Arina genere tanto elaborarunt studio & contentione, ut quæ
 antea densis erant circumfusa tenebris, nunc in aperto sint &
 omnium conspectu posita, quæque antè ignorabantur ab omni-
 bus, etiam eruditissimis, nunc nemini possint esse obscura, nisi
 quis socordiâ & ignaviâ sibi ipsi hanc laudem & gloriam invidet
 Interea tamen, quod in Tito Aristone laudat. PLINIUS, ple-
 rumq; hæsitabat inter legendum dubitabatq; ob diversitatem ra-
 tionum, quas acri magnoqve judicio ab origine causisq; pri-
 mis repetebat, discernebat omnia & expendebat; *nullum certius
 argumentum levis cujusdam & puerilis eruditionis cum GRÆVIO
 in præfat Alberti Rubii tract. de Re Vestiar. Vet. præm. judicans, quam
 nusquam hæere, de nullâ re dubitare, nullas in lectione salebras,
 nullam remoram offendere; cujusmodi tamen Labyrinthis ut sese
 statim extricare posset, præter vastum VIRI B. ingenium suffici-
 ebat utraq; Bibliotheca, & copiâ Librorum instruatissima, & selectu
 rara; Publica nimirum Illustris REIP. PATRIÆ, & Privata
 B.D. propria. Probatâ sic LXX. plus minus Exercitijs varii Doctri-
 næ generis Disputatoris intra quadriennium, hîc atqve Gedani, ut
 & Tentamine Rigoroso atq; Agonismate Inaugurali, eruditionis solidæ
 copiâ; tempus appropinquabat, quod ipsum proprio exemplo
 edocere videretur: Spretam olim gloriam tandem redire cumu-
 latiore! Mense enim Junio Clj IjC XCVII. spasu Magnorum
 Patronorum, quorum voluntatem instar jussi venerabatur, Rosetum
 Nostrum repetiit, Supremum Doctoris Theologi Axioma reporta-
 turus, quod lætabundo animo ipsi decernebat Rev. FCtus Theol.
 jam superiori anno ultrò oblatum, virtutiqve ipsius debitum.
 Statim atq; Academiam ingressus fuisset, iterum pro Cathedrâ
 exhibuit Specimen Professioni suæ, etiamnum humeris impendenti,
 contentiens, in Penæ de Observationum Philologicarum; quibus & Am-
 plissimum Literature Græcæ in Studio Antiquitatis Ecclesiasticæ Usum
 manifestaverat, & Quinq; Adminicula, ad interpretandos feliciter
 Græcos pariter ac Latinos Patres, communicaverat, Exempliq;
 illustraverat, D. XXII. Junij St. V. Clj IjC XCVII. Hanc exci-
 piebat mox insequenti D. XXIII. Promotio solennis Doctoralis, DE.
 CANO ac PROMOTORE Summè Rev. Ampliss. Excellentissimog;
 DN.*

DN. D. JO. FECHTIO, *Theologo Celebratiff. Confiff. Ducal.
Assessore Graviff. & Diftrictus Roftoebienfis Superint. Vigilantiff. hodi-
eque ECclie Suae* DECANO, DN. COLLEGA ac Amico Nostro
fingulariter Colendo, in Templo Mariano rite peracta, Subfecutis
Diebus XXVI. XXIIIX. & XXX. d. Mens. denuò conscendebat Ca-
thedram Theologicam NOVUS tunc DOCTOR, jam B. & in
Tribus Disputationibus, Resp. *perpetuo Clariff.* DN. M. JACOBO
SCHRODERO; *Anlam. Pomer. B. Theologi* MARTINI CHE-
MNITII, *succinctas Theses in plerosq; Locos Theologicos, prout eas,
dem parti Tertiae Loc: Theolog. Chemnitianorum, per Appendicis
modum, adjecit olim* POLYCARPUS LYSERUS, *in usum boni
publici recusar, expendebat.* Denique Disputatione Historico-The-
ologica, *Summariam Detectionem Impositurarum & Subdole impri-
mis erga S. S. Ecclesiae Patres Reverentiae, quibus Eruditum fallere
Orbem conatus est* CHRISTOPHORUS (CHRISTOPHORI
Fil.) SANDIUS; *unâ cum Sciographiâ Anti-Sandii complectente
D. V. Julii Resp. Clariff.* DN. M. JO. GUILIELMO STRI-
CKERO, *Gastrov. bab.* Academiae huic iterum valedixit, cum
DEO & die eandem praesentia & doctrina sua ad nutum orna-
turus. *Gedânun* redux factus MOLLERUS DOCTOR, non
solum juventutis usibus studia sua denuò consecrabat, sed &
apud animum revolvebat sedulo, non uno Ecclesiam agi fato,
sed varia eandem pervolvi fortuna, usq; adeò miserâ saepe ac in-
constanti, ut licet aliquando faciat inducias, nunquam tamen
à migrationibus ferias, nunquam vacationem à turbis conse-
quatur. Pro hujusitaque salute omnes posthâc cogitationes su-
as devovens, partes sibi anxiiis suspiriis exposcebat, quæ firmum
& impavidum suaforem declararent. De Statione proinde
Dignitati Meritisque congrua proximè indispicenda jam cer-
rior redditus, tum ad augendam Virilem Gravitationem, tum ad
dignitatem Domus fulciendam, *futuram Vitae Sociam* circum-
spicere decrevit, oculosq; ac animum, per abstrusam DEI pro-
videntiam, convertens ad VIRGINEM *Nobiliff. Omnibusq;
Sexus sui Virtutibus Condecoratissimam*, FLORENTINAM CA-
THARINAM WAHLIAM, *Viri Nobiliff. Spectatissimiq;* DN.
HENRICI WAHLII, *Quartarum in Inclytâ Urbe Patriâ Ma-*
gistri

gabri Graviss. & ad D. Mariæ Antistis Prudentiss. Filiam natu majorem;
hanc ambire cœpit, & consentientibus utriusqve partis Paren-
tibus ^{XIV.} Novembr. clb lbc xcvi. sibi desponsatam d. IX. Ja-
_{XXIV.}

nuarii Gregoriani, sive, ut Stylo Nostro utamur, *D. XXIX. Decem-
br. d. a.* præviâ Copulâ Sacerdotali in *Thalamum* auspiciatissi-
mum duxit, Nuptialibus Feriis splendido apparatu celebratis.
Quàm jucundâ, lætâ atq; laudandâ vitæ & officiorum societate,
quàm illibato amore, mutuâq; castitate *cum tam Amabili & Le-
tissimâq; Conjuge suâ* vixerit Anima Beatiss. præstat silentio in-
volvere, quàm ut tot vulnera recrudescere faciamus. Quamvis
enim hæctenus tantâ felicitate gavisus esset B. D. ut ipsius de-
sponsa partibus fortuna videretur; munera tamen sibi & hîc,
& ibi, delata cum pervigili curâ, & industriâ planè inimitabili
ita administraverit, nihil ut intermisisse unquam fuerit comper-
tus illorum, quæ ad illa rectè strenueq; perfungenda spectarent,
quin potius *tot extraordinarios & à Statione suâ* quandoqve alie-
nos labores, ne hora ulla iisdem destitueretur, avidè arripu-
erit, ut solertiâ indefessoqve studio paucos pares, superiorem
nullum aut Athenæum Patrium, aut Nostra viderit Academia;
quid mirum, tot opera, tot vigilias, tot itinerum molestias
vires *Celeberrimi VIRI* usque adeò defatigasse ac debilitasse, ut
diuturnam exinde ægritudinem tandem contrahens (cujus affe-
ctum Medicis reliquit dijudicandum, d. XIII. XXII. Aprilis *Letum fe-
ralem* petere fuerit coactus? Arbor certè gravi pressa onere fran-
gitur, quantò magis Homo gravioribus studiis ac curis Ecclesiæ
ac Reip. Literariæ litantibus, prorsus immersus. Nullis equi-
dem parcebatur Pharmacis, sed, adhibitis debitis auxiliis, spes
subinde recuperandæ pristinæ valetudinis affulgebat, donec tan-
dem vis mali haut unius contumax medicamina eluderet aut
elideret universa, usque adeò ut, naturâ morbi violentiæ suc-
cumbente, extremum sese mox acturum esse spiritum ipse B.
D. prælagret. Hanc tandem propius imminere perferentiscens,
ardore incredibili desiderabat solvi per *Analysin beatam*, & pro
mortâ

mortali brevioris vitæ conditione immortalitatem consequi an-

helabat, voti hujus compos factus D. —^{1.} Julii a. c. post Horam
XI.

III. Pomeridianam, ubi, *Epulo prius sacro à Venerando Mysteriorum
Præbitore instructus, rebusque domesticis bene ordinatis, non secus
ac conviva satur à mensâ se subducens; aut viator, qui mole-
stias itineris varias gravesque exhaust, se quieti sine strepitu
composuit, &, indormienti similis, animam in manus Creato-
ris, à quo eam acceperat, resignavit, cum in hæc arumnosâ vitâ
transegisset Annos XXVIII. cum 2. Mensibus, addito in super Biduo; cum
Suavissimâ verò Coniuge saltim VI. Menses cum Biduo vixisset. Ma-
gnum, fateor, ECCLESIE AC REIP. UNIVERSÆ LITE-
RARIE ex præmature obitu isto suboritur dispendium! quan-
doquidem UTRAQUE non solum spem de edendis ab Ipso elabo-
ratissimis Scriptis, partimque Operibus amplissimis, nimirum (1.)
Duplici B. Lutheri Versione Biblicâ (2.) Historiâ Concordantiarum,
(3.) Baronio antè refutato, quàm extitit, (4.) Emsero Plagiario,
(5.) Goulartio Flacii Depravatore, (6.) Omnimodâ, & Historiarum &
Dogmaticarum Depravationum, detestatione (7.) Gedano Literato,
(8.) Variis Rarioris Argumenti Disputationibus, egregiè conceptam,
uno velut ictu concidisse, congeritur; sed insuper VIRUM
Consummate Eruditionis, quiq; in Se Uno & KORTHOLTUM,
h. e. Theologum ac Philosophum Perfectum, & CASAUBO-
NUM, i. e. Magnum in Orbe Literato Nomen, non tam pol-
licebatur ac spondebat, quam in viridi jam ætate ex asse refere-
bat atque præstabat, sibi ereptum cum lacrymis dolet. Accu-
sabat mortis injuriam *Academia hæc*, in quâ multos rigavit,
plantavit & ædificavit; in quâ Ordinis sui decus stabilivit ean-
demque Scriptis applausu omnium dignissimis illustravit; &
in quâ, ut multa vel tribus eloquar verbis, Collegis suis plurimis
experimentis testatum fecit, nihil in vitâ & Academiâ esse ju-
cundius quàm munere mandato ritè fungi, voce & calamo
inclarescere, intereâ verò inter Suos amicitiam infucatam cole-
re, neminemq; cum animi molestiâ dimittere. Hæc virtutes
hæc industria, ut toties laudavimus, ubiq; in B. MOLLERO*

D

relu-

relecebat! *Gedanense Athenæum* pariter spes sibi plurimas fingebat
& pulcherrimas, & in B. Nostro KECKERMANNUM sibi al-
terum promittebat. Fungebat sibi spes luculentas ipsa *Urbs Pa-*
tria; &, dum MOLLERUM Patrem respiciebat & Filium,
in Filio SALOMONEM suum alterum renasci sibi judi-
cabat. Ah heu! miseram vitæ conditionem, constantem in in-
constantia, & in solâ mutabilitate immutabilem! Qui doctrinæ
tanta incrementa indeptus, Patriæque pomeriis insertus, ejus-
dem, Ecclesiæque suæ, salutis velificaturus credebatur, confecto
breui vitæ spatio, velut actor è scena discessit, personamque su-
am posuit; Ilicet! Actum est! Gaudeamus tamen & iterum ef-
ficacissimo solatio NOS erigat, quòd licet opinione hominum
citus decedant VIRI præclare Meriti, nihil tamen eorum de-
cedat perfectioni, non enim diuturnitate, sed bonitate homi-
num vita æstimatur, non quamdiu, sed quam bene vixerimus,
refert, ac virtus & eruditio monumenta nobis erigit, Mausoleis
omnibus perenniora. Quò collimat illud *Sap. IV. vers. 7. 8. 9.*
Justus si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit, Senectus enim
venerabilis est, non diuturna, neque annorum numero computatur;
CANI autem SENSUS HOMINIS, ET ÆTAS SENECTU-
TIS VITA IMMACULATA. Proxime, inter Gentilium te-
nebras, ad mentem accedit *Sapientissimus*; idemque Philosophus Ma-
ximus; SENECA, quando *Marciam suam consolatur. Cap. 20.* sic
alloquitur: O ignaros, inquam, malorum suorum, quibus non
Mors ut optimum inventum Natura laudatur! que sive felicitatem
includit, sive calamitatem repellit, sive societatem aut lassitudinem se-
niæ terminat, sive juvenile ævum, dum meliora sperantur, in flore de-
ducit, sive Pueritiam ante duriores gradus revocat: omnibus sive
muleis remedium, quibusdam votum, de nullis melius merita quam de
his, ad quos venit, antequam invocaretur. Hæc felicitas etsi per-
rara est paucisque, clausâ judicis benignitate, contingit, tamen
ratio ejus impetrandæ tantò certior constat piè petentibus;
dummodò in proposito petendi persistant, divinæque voluntati,
cui repugnare nefas est, obsequantur. Ita namque fit, ut consi-
lium obtemperantibus prosperum eveniat, & conditio vitæ mi-
sera non tangat animum, multò minus diffidentem sibi dejiciat,
sola

solatiique expertem confundat. Ad hanc emigrationem omnes
actiones suas, per totam vitam, componebat B. D. *Symbalogue* suo
ex I. Corinib. II. vers. 2. de prompto: *Non judicavi me scire aliquid in
ter vos, nisi Jesum Christum; & hunc crucifixum, in vernaculâ: Ich hielt
mich nicht dafür, das ich etwas müste unter euch / ohn allein Jesum
Christum den Gekreuzigten / undique sese conformabat, quando
quidem & sub finem placidissimi exitus id ipsum, IN CONCI-
ONE FUNEBRI, TEXTUS loco, commentatione illustrari
jussit. Hujus Crucifixi Meritis tam constantissimè innixus, qui
vanitates hujus mundi despicit, non potest non in sempiternæ
felicitatis portum confugere. Eodem hoc solatio ad firmitudi-
nem revocabunt animo, MATER B. D. *Nobilissima*, MA-
TRONA *Santissima*, itemque VIDUA dolore fermè prostrata,
aternæque istius gloriæ recordatione lugubrioris pectoris acer-
bitatem sublevabunt, lacrymis terminum ponent, singultus
suspendent, ac FILIO respectivè & MARITO tam sanctam
quietem, tam inexplicabilem, quâ fruitur, cœli lætitiâ indulge-
bunt. De *Martio Rege*, *Catonis Majoris Collegâ*, refert VALER.
MAX. *Lib. 5. c. 10.* quod *Filium amiserit*, &, quam non parvam ca-
lamitatem fuisse alleverat, *Unicum*; hanc ob causam vix solandi
afflictum parentem remedia sufficientia suppetebant. *Matrone*
illi *Nobiliss.* majorem fortè adhuc lugendi ansam præbet, quod
non solum *Unicus*, verum & idem *Propaginis suæ Virilis Ultimus*
decesserit; sed fortiter iterum erigit, quod multa memoriæ
suæ, nullo avoperitura, monumenta reliquerit, eoque ipso in
seros posteros propagaverit MOLLERIANI NOMINIS Di-
gnitatem. Imò in ancipiti hæremus; felix ne an infelix dicendus
sit B. Noster, quod Filium ex *Dilectissima* CONJUGE suscipi-
endi gaudium præcipiti morte ipsi sit ereptum? Ita enim No-
bis persuasum semper habuimus; magnam quidem esse felici-
tatem, Filios habere, & Nominis & Bonorum heredes, sed
nisi & virtutis sint, satius ducimus nullos genuisse; quâ in re,
nisi manibus nostris formentur, & à curâ nostra, nobis super-
stitibus, dependeant, vix sine curâ & anxietate horam decre-
toriam licet expectare. VIDUÆ verò B. D. *Femina Clarissima*,*

conditionem maximè omnium deplorandam censemus, quip-
pe quæ, in lugubriori viduitate & solitudine abs MARITO De-
sideratissimo relicta, tantò magis sortem suam miseratur &
acerbissimè luget, quantò svavior in vitâ exitit animorum con-
junctio. Lamentabiliter sanè angitur & lugubriter diverbera-
tur saucius & cum enormi solatii deliquio conflictans amor,
ciet ululatus, videt nec videt, cursu fertur, miserabile est ejus
silentium & loquitur dolentius; quod, nisi omnia me fallunt,
in *Massimâ* VIDUA MOLLERIANA, satis superque pro-
dunt, & vultus ille lamentabilis, & manus in altum extensæ,
& distorti oculi, & contra nudata vulsæq; Solum, quod in cœ-
lis residet, Numen benignissimum tollere poterit tanta istius
mœstitiæ, alioqui insuperabilis, onera, & quidem tam citò
tamq; facile toller, ut experiatur, nihil ipsius voluntati clausum
incognitumque esse, sed divinæ ejus providentiæ adeo inaccessa
consilia, ut tristia etiam atq; iniquiora fata in utilitatem nostram
convertat. Cùm itaque EXUVIÆ *Celeberrimi* THEOLOGI

ac PHILOSOPHI d. ^{XII.}
XXII julii nuper admodum elapsi cum

pompis exequiarum tristium ceremoniis, habitæque prius
in *Ed. ad S.S. Trinit.* Concione Funebri, in Templo Geda-
nensi Primario, quod B. Virgini Sacrum est, TUMULO
GENTILITIO sint illata, omni tam *Eruditissimi* VIRI reditu
nobis posthac præcluso; vix jacturæ illius, immane quantæ!
refarciendæ spem concitari posse, ac si preces ad DEUM O.M.
fundamus ardentissimas; Ut nunquam nobis deesse patiatur,
qui ad virtutes, ad pietatem, ad summum illud eruditionis hu-
manæ culmen, quod B. MOLLERO Nostro contigit, omni
nisi igneque impetu sese componant, sed resuscitet prox-
imè, qui largâ divinæ benedictionis gratiâ & Sancto ipsius
Spiritu instructi & adjuti, Academia salutem cum fructu
& emolumento Studiosæ Juventutis promoveant, Ecclesiæ
verò navi prudenter gubernandæ sufficiant, jam remis incum-
bentes, jam vela eripientes vento, jam anchoram jacentes,
salvique ac incolumes evadentes! Ad extremum verò con-
ver-

verumur ad Vos, CIVES OMNIUM ORDINUM ACADEMICI, quibus virtus, candor, eruditio B. D. jam pridem coram innotuit, plurimi quoque haut exiguum fructuum, ex Institutione Academicâ perceptorum, partem eidem gratissimo pectore referunt in acceptis, imò unice transcribunt. Cereemoniæ namque Funebres, Gedani peractæ, cum afficiant Amicorum peregrè habitantium animos; Nos insuper qui alibi locorum, per longinqua itineris intervalla sejuncti, iis interesse Corpusque exanime comitari ad Tumbam haut potuimus, prosequitamen hâc scriptione, non tam Ultimâ Ipsius voluntate admoniti, quàm Officii, quod in præsens sustinemus, ratione adducti, volumus. Corpore licet Eundem aliquantisper remotiorem fuisse compertum habeamus, animo nihilominus præsentissimum semper sese præstitisse, innumera argumenta edocuere. Et qui animis eripi potuit, qui tot ingenii monumenta reliquit, in quibus legendis ac relegendis quotidiè omnes deliciæ nostræ collocabantur, Cujusque Nomen accuratamque Doctrinam nullum ferè Scriptum, in quocunque orbis Europæi angulo evulgatum, dissimulare potuit? Fidem Vestram obtestor, STUDIOSI JUVENES *Nobilissimi*, ut liberè eloquamini, num ullo Doctoris Boni ac perfecti requisito B. D. fuerit destitutus? Quæ enim ærumnæ Ecclesiam DEI vexant, quæ turbæ cursum Reip. inhibent, quæ odia & concertationes statum familiarem dilacerant, plerumque informationi minùs dextræ Professorum Academicorum (sæpe citrà omnem sui culpam) à Scholaribus imputantur. Ecquis verò MOLLERUM talis culpæ jure quodam insimulare poterit? Nunquam crederem, & credit Univerſa Academia hæc, qui etiora visura esse tempora Ecclesiam, nunquam eandem clandestinis Hæreticorum insidiis, vel apertâ Tyrannorum violentiâ impugnatum iri, si genuini Disciplina MOLLERIANÆ, aut iisdem similes; Alumni ejusdem clavo præficerentur, populumque simili fide erudirent de suggestu, casus evolverent ancipites æmulo studio, & pari animositate contra Hæreticorum phalangas in aciem exirent. De proferendi dono, quod dicunt, apud ple-

fosque altum est silentium, quasi cum eruditione individuò
nexu cohæreat, quique Functionum Academicarum aggre-
diantur onus, eosdem & necessario concomitetur. Fallunt
& falluntur, qui promiscuè id asserere aulint, quandoquidem
per experientiam, rerum magistrâ, & innumera exempla,
demonstrare liceret, dono isto se destitutos Magnos saepe
Seculi viros fuisse conquestos, idemque probaturum nec ra-
tiones fortè deficerent, nisi Programmatis modum jam de-
mum cerneremus Nos excessisse. Nostrum verò singularis
facundia, cum rerum nervis, ingenique acumine ubique
comitabatur, nec ex ore mellifluo quicquam facile provenie-
bat, quod non aures Audientium mirâ suavitate expletet, pe-
ctus sapientiâ tingeret, ingenium autem quotidie exerce-
ret, adeoque memoriâ sese ultro insinuaret, iudicium autem per-
poliret, altiusque rimandi utrique uberrimam materiâ sup-
peditaret. Neque, velut in cumulum perfectionis suæ, Do-
ctrinâ solum in admirationem rapiebat suos B. D. sed exem-
plo quoque prælucebat iisdem usque adeò, ut ancipites prorsus
hæreamus, an hoc, an illâ plus ædificaverit? Asseverare inte-
rèa nulli dubitamus, utramque virtutem in uno eodemque Sub-
jecto suaviter conspirasse, unam tamen cum alterâ de Princi-
patu contendisse. Hæc inquam, CIVES ACADEMICI
OMNIUM ORDINUM HONORATISSIMI, Vos com-
movebunt, ut luctum Nostrum impensissimum Vobis com-
munem esse reputetis, & apud animum expendatis, quantum
in Unius DOCTORIS hujus obitu perdiderit JUVENTUS
ACADEMICA, pariterque totus, quaquâ patet, Orbis Lite-
ratus. Benè itaque precemini Ipsius requiei, benè Ecclesiæ,
benè toti huic Academiæ, quò resuscitet DEUS porrò saluta-
ria Utrique Organa! Vigebit in Cordibus Nostris, donec Spi-
ritus hos artus reget, vigebit in Annalibus Nostris, donec po-
steris de iisdem constabit, MEMORIA MOLLERIANA,
quam nec seri tacebunt Nepotes, Spiritum Virtutemque VI-
RI in Scriptis æstimaturi ac admiraturi! De cætero, ô Nostris,
luctuosissimo hoc exemplo concitati, calcar etiam studiis Ve-
stris

his addite, & ita eorundem dirigite cursum, ut in iuventute
senilem prudentiam comparasse, inculpatamque vitam egisse
post obitu æternæ Vobis gloriæ cedat. Quis enim mortem tempo-
ralem metuat, cui æterna promittitur vita? Quis labores
mundanos respuat, quum se in perpetuâ requie noverit collo-
candum? *Quæcumq; verò, ut ANSELMUS, Sanctâ Re-*
ligione Pater, ait, horâ iustus moriatur, iustitia eius, i. e.
laudabilis Deoque acceptus vitæ cursus, non auferretur ab eo,
Et ita mors non obest; imò multum prodest eis: quia, si quid
peccati contraxerunt per humanam fragilitatem, relaxatur:
per mortis acerbitaltem. Instruet & animabit Vos, ac Nos-
met ipsos pariter, illud MARTIALIS, Pœtæ:

Expectant curaque catenatique labores:

Gaudia non remeant, sed fugitiva volant.

Hæc utrâq; manu, complexuq; assere toto;

Sæpe flumini in sic quoque lapsa sinu.

Non est, crede mihi, sapientis dicere, vivam.

Sera nimis vita est crastina: vive bodiè!

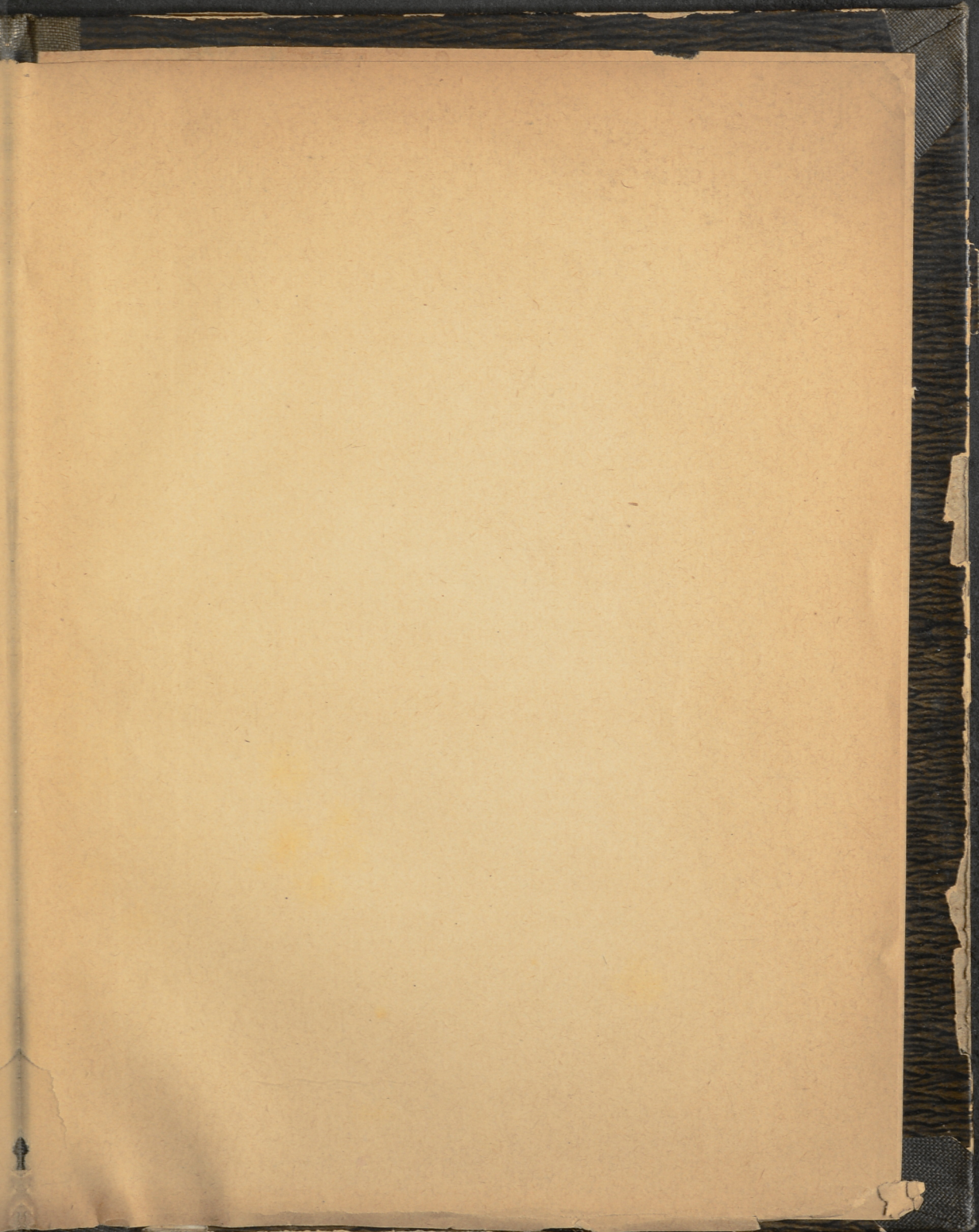
Optimè tamen omnium à formidine mortis Vos
arcebit illud IDIOTÆ, *Viri Sanctissimi, Lib. de Contem-*
plat. Mort. S. 1. iniquentis; Sicut omnes Stella, quæ ab
Oriente veniunt, quamvis sint magnæ celeritatis & virtutis,
tendunt tamen ad occasum, & ibi, secundum diversos circulos
aliæ tardius; aliæ ocys sese à nostris aspectibus abscondunt
Sic etiam homines universi ab Oriente, id est, per nativita-
tem, intrant in mundum, quamvis ibi aliquandiu rutilent &
clareseant, necesse est tamen, quòd tandem, alii citius, se-
eundem cursum durationis, quam à DEO acceperint, veni-
ant, decidantque & à mundi aspectibus sese subtrahant &
recedant. Talia, ut ubique ex Elogio hoc Funebri
patescit, meditabatur quotidie B. D. Exemplum imi-
tatione

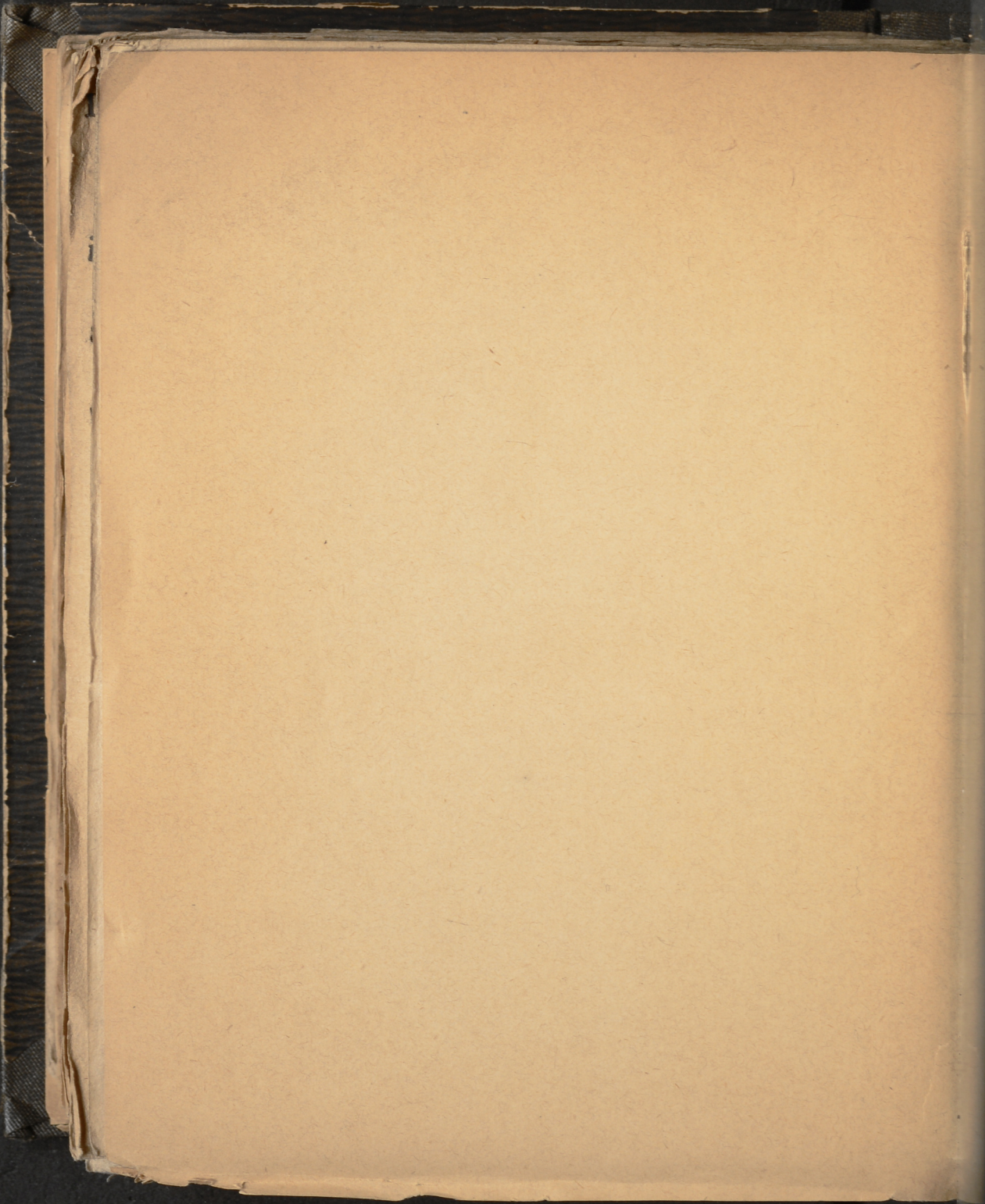
tatione dignum Vobis relinquens. *Feliciter quis, ut ve-*
rè dixit GREGORIUS M. in alterius funere medi-
tando studium locat, quod in suo adornando remedium fecit.
Nil itaque reliquum esse putamus, quàm ut iisdem con-
cludamus verbis, quibus primas Programmatis hujus
duximus lineas: FALLAX ET INSTABILIS EST
NOSTRA OMNIUM VITA, INSTAR RAPI-
DISSIMI FLUMINIS, INSTAR AMENTATI
JACULI, SICUT SAGITTA EX MANU PO-
TENTIS, ITA COMMUNI NATU-
RÆ LEGE AD MORTEM DE-
CURRIT ET EXECUTITUR!

Valete!

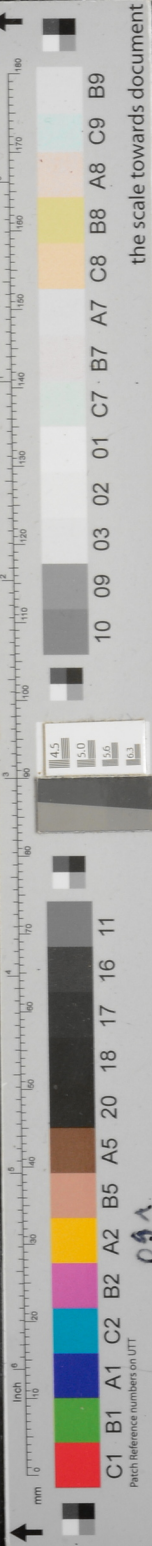
P. P. Sub Sigillo RECTORATUS,
ipsâ Dominicâ IIX. post Trinitis,
clb lbc iic,

the scale towards document

09A

Image Engineering - Scan Reference Chart TE263 - Serial No.

ges ac Principes sæpè attoniti audivere : Sua-
minentis vim , non secus ac Demosthenici
petum imperij Proceres sæpè sensere. De
non tantum privati, sed & publici partibus,
inis forma, de religionis purioris vindicijs,
ibus rectè instituendis, litium prolixis telis
ad publicam salutem conservandam necessa-
ovellorum nostri ævi, novas Utopias somni-
lut alter Sulpitius, studio, usu, experiètiâ, &
sed & archivis actisq; publicis haustâ scientiâ
planè lepore differebat. Deniq; Encomio Lucij
storû disertissimû & oratorû jurisperitissimû
t. Accedebat naturalis cum decenti venustate
ta gravitas, in divino cultu pietas, in homini-
s, in negocijs expediendis dexteritas, in adver-
peris continentia, in fortunæ instabilitate
quâ bonæ conscientiæ scuto munitâ, omnes
umniarum, invidiæ & livoris ictus ac morsus
repulit. Aulicis negocijs gravibusq; causis
& occupatissimus fuerit, semper tamen
in respexit, ejus ut quondam alumnus, ita
as defensor, imò & excultor perpetuus fuit.
ioz. viro consultissimo Joanne Albino, pandectarum Pro-
fente, eidem in officio susceptus & in collegium Juridici
us fuerit; præstitit se quoq; in hac vitæ statione fidum
siones crebræ, publicæ curæ & molestiæ, eum aulicos &
iri & Labeonis Jcti exemplo annum quasi cum labori-
quibus tamen cum sensim nimis irretiri & aulæ astringi
caria viri consultissimi Christiani Obmichij J. D. exitij,
demicum sibi creditam, luculenter fœneravit. Virtuti-
n adversus affectuum motus, & adversitatum impetus
mavit, seq; invictum reddidit : ast à morbis corporis se-
otius quò animo fortior, eò semper fait corpore debilior:
um in itinere quodam officij ratione suscepto, correptus
ti initio typum tertianæ simplicis gessit, ita non multò
sentavit, & in ædis inducijs indultis, majori paulò post
ruans, incrementum sumpsit, in quartanam degenerans,
Accesserunt lienis & mesaræi obstructiones, & quart-
ples scorbutus, perennis itidem à capite ad fauces & pul-
alcens indelinens tussis, cujus vehementia, venula pul-
monum